

Напоконъ като левантински могат да се взематъ и младотерциернитѣ, отчасти вжглищни образувания, които изпълватъ нѣкои басейни около Хаинито и на западъ отъ Казанлъкъ. А не е известно дали остатъцитѣ отъ *Rhinoceros* събрани въ новоселскитѣ лозя при Сливенъ, не сж тоже левантински.

3. ТРАКИЙСКИ КАТЪ.

Въ Източна България голѣма часть отъ горно-плиоценскитѣ наслаги сж представени съ флувиатилни или рѣчни образувания, повечето съставени отъ ужълто или червено обагрени пѣсъци и чакълъ, довлечени отъ буйнитѣ води на нѣкои рѣки и особено на една доста голѣма рѣка, на югъ отъ Балкана, която е идѣла отъ западъ къмъ изтокъ и се е изливала въ Черно море при Бургазъ. Тази е голѣмата плиоценска подбалканска рѣка, чиито следи вижда проф. J. Цвијѣ отъ Козница до Бургазъ; тя е текла върху срднегорската стара ерозивна повърхнина, малко южно отъ дислокационната (разседната) подбалканска линия и е образувала съ своитѣ днесъ потопени ржави бургазскитѣ три лимана.

Тия рѣчни образувания, които съставляватъ Тракийския катъ, така нареченъ отъ Ferd. v. Hochstetter още въ 1870 год., констатирани сж на нѣколко мѣста къмъ Черно море; тѣ сж ясни надъ с. Аладаглии при Ирибой на с-и. отъ Стралджанското езеро, гдето се откриватъ: въ основата ситенъ чакълъ и бѣлъ кварцовъ пѣсъкъ, а въ по-горнитѣ части синкавъ и ужълтъ глиненъ пѣсъкъ. Първитѣ съдържатъ гранитоидни кжсове, а въ последнитѣ се забелязватъ, по най-вече, не заоблени голѣми парчета само отъ пѣсъчници и глиненци. Освенъ това въ долнитѣ пластове ясно се вижда лъжливото наслагане на поройнитѣ води, а глиненитѣ пѣсъци надъ чакъла и чистия пѣсъкъ сж хоризонтално намѣстени. Въ последнитѣ презъ 1906 год. е намѣрено едно доста голѣмо парче отъ слоновъ кликъ, което се приближава повече къмъ *Elephas meridionalis* Nesti отколкото къмъ *E. primigenius* Blum.

Много по-интензивни сж тракийскитѣ образувания съ белведерски типъ около Айтоската рѣка, на северъ отъ с. Каялии и между Урумениякойската възвишеность и Лжд-